

בדרך להשמדה: ילדי ג'יהעדן

קודם לכן תסריטים (כמו התוודעות) לבימאי אשטון סאבו. (גרמניה-הונגריה).

אליזיום

מישפחה יהודית מכו- בדת החיה בבודא- פשט, בסוף מלחמת- העולם, משוכנעת בהונגרותה עד אשר הבן הקטן נופל בידי הנאצים. הוא נשלח למחנה שבו עורכים נסיונות רמואיים. סיפוריהם של הילד ושל ההורים נר- קמים יחד לתמונה מינורית, אבל כואבת וחמורה. לא רק של השואה עצמה, אלא של פשיטת-הרגל של כל התרבות המער- בית. הבימאית אריקה סאנטו כתבה

אנה לינדן: גיהינום עלי אדמות

לתהום ערכית. הבימאי הוא בן הדור הצעיר בשוודיה, קאי פולאק. (שוודיה).

אהבו אותי

נערה מתבגרת שזנ- חה על-ידי אמה השתיינית ממורת חיי העובדים הסוציאליים. והופכת חיי כל מישפחה-אומנת. המוכנה לארח אותה, לגיהנום על-אדמות. בעייתיה של הנע- רה ובעייתיהם של בני-המשפחה הזאת מרכיבים בסרט פסיפס של משבר חמור ביותר בחברה השוודית המודרנית, המתנדנדת בין שפע כלכלי מפתה

מארצ'לו מאסטרויאני: חיסול חשבונות

הגונב את ההצגה הוא, כמוכן, פלניי האנדתי עצמו. שאין שני לו. (איטליה).

גינג'ר ופרד

שני בדונים מזדק- נים, שחיקו בצעירותם את ג'ינג'ר רוג'רס ופרד אסטר, מוזמנים כקוריוז להופיע בתוכנית בידור טלוויזיונית לכבוד ה- שנה החדשה. פדריקו פליני מחסל חשבונות עם כל מה ששנא עליו במסך הקטן, מפירסומת ועד טימטום. מארצ'לו מאסטרויאני וג'וליאטה מאסינה בני- טבם, בתפקידים הראשיים. אבל הכוכב

אופליה מדינה: דמיון מדהים

בין יצירותיה, המוצגות בהרחבה, לח- ויות החיים האמיתיים שלה. (מכסיקו).

פרידה

ביורגאפיה של פרידה קאהלו, ציירת מכסי- קאנית נכה שהיתה רעייתו של דיאגו ריברה, אהובתו של טרוצקי ואחת הדמויות הבולטות בחיי האמנות של ארצה במחצית הראשונה של המאה. הבימאי, פול לזוק-רוזנצ' ווייג, נע קדימה ואחורה בתוך חייה של דמות יוצאת-דופן זו. כשהוא נעזר בשח- קנית אופליה מדינה, הדומה דמיון מפ- לוא לקאהלו האמיתית. ועורך הקבלות

גוליאנו מר: אובססיות פרטיות

אובססיות פרטיות. חבל שג'וליאנו מר הוא חד-מימדי עד להחריד. (ישראל).

ברוס

עמוס גוטמן ממשיך לעסוק בשולי החברה, נהנה להציג את הד- קאדנס שבו היא שוקעת. הפעם זהו סיפור אהבה אסורה בין אח לאחות, בני העיירה שדרות, המגיעים לעיר-החט- אים תל-אביב, ומתגלגלים אל מועדוני- הלילה, היצאניות, הסרסורים וההומ- סכסואלים - עלובי-חיים, הממתקים באשליות את קיומם האומלל. סרט מרשים חזותית, אך פורט בלי הרף על

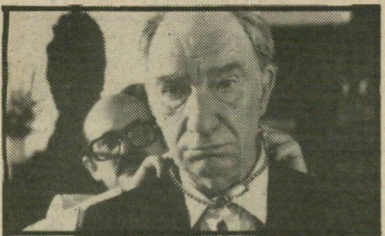

באדר מיינהוף: פשטונות

בפשטונות דידאקטית. דוקומנטרי, אבל לא בהכרח אמנות. (מערב גרמניה).

שטאמו

מרקים נבחרים מתוך המישפט המרתוני שערכו בגרמניה לחברי אירגון באדר-מיינהוף. הסרט מבוסס על תעתיקי המישפט שיצאו לאור לפני שנה, והוא מנסה להראות עד כמה מעוותת מערכת המישפט שדנה את הטירוריסטים הגרמניים. אלא שהבימאי, ברוב הליטות לבקר את המישפט, נלכד, כפי שקורה תכופות,

פרנאנדו פרנן גומז: נמכר לעבד

דה-ארמיניאן, מבכירי הבימאים החיים היום בספרד שאחרי פראנקו. (ספרד).

סטיקו

סאטירה חברתית משעשעת ומעוררת מחשבות על פרופסור בדימוס, גלמוד ונשכה, המחליט להיות עבד נרצע לכל מי שמוכן לרכוש אותו. חיים אין כסף. תלמיד לשעבר קופץ על ההזדמנות. העיסקה נראית מושלמת, עד אשר מסתבר כי העול המוטל על האדון הוא גדול בהרבה מזה הרובץ על העבד עצמו. פרנאנדו פרנאן גומז באחד מתפקידיו הטובים, בהדרכתו של חיימה

לואיז מארלו: לסביות נואשת

לאה פול, צילמה את תחילת הסרט וסופו בישראל, אם כי לא ברור למה. (קנדה).

אן טריסטו

צעירה שווייצית נוס- עת לקנדה כדי לגלות את הדמות האמיתית של אביה, מייד אחרי מותו. שם היא מתחילה בחיפוש עיקבותיו, וגולשת עד מהרה לסיפור-אהבה לסבי נואש. הסרט צריך לדבר על המישענת האנושית הדרושה לאנשים במשבר, ועל ההתמסרות המוחלטת שאנשים אלה דורשים מן התומכים בהם. הבימאית

תמיס באזאקה: דיכוי פוליטי

צנוע. השחקנית תמיס באזאקה זכתה, בצדק, בפרס המישחק בוונציה. (יוון).

שנות אבן

סיפורם של בני-זוג, אשר במשך 30 שנה זכו לחיות ביחד רק 72 שעות. אחרי היכרותם נאסר הגבר, אחר-כך גם האשה. באמצע יש פגישה קצרה, שבה הם זוכים לבלות ביחד לילה, ואחר-כך שוב באים מאסרים. מבעד לקורותיהם מצטייר הדיכוי ששרר שנים רבות ביוון. הבימאי, פאנטליס וולגאריס, הוא בעל סיגנון

מארתה קלר: זיכרונות מבדחים

בין השחקנים המוכרים והחביבים יותר: מארתה קלר ולאמברט וילסון. (צרפת).

נשיקה אדומה

סרט אוטוביוגרפי של הבימאית ורה בלמון על נעוריה, שנות החמישים בפאריס, שעה שהאכ- זבות הראשונות מן האידיאל הקומו- ניסטי מתחילות לפגוע בנאמנותם של החסידים המושבעים ביותר. הגיבורה היא נערה שנות העשרה שלה, והרוח ההומוריסטית הקלילה מעניקה לסרט אווירה של זיכרונות אישיים מבדחים.

מישפחה יקית: אהבה לגרמניה

גרמניה תפשו היטב את המשמעות הנוראה של השואה. (ארצות הברית).

היינו כה אהובים

סרט תיעודי של מאנ- פרד קירכהיימר על קהילת הייקים (היהודים יוצאי גרמניה) המתגוררת בשכונת וושינגטון-הייטס בניו-יורק, ועל הזיכרונות והיחס שלהם למוולדת הישנה. אם כי לסרט נוספו קיסעי- קריינות שאינם חיוניים, יש בו כמה עדויות מדהימות, המגלות שגם היום, אחרי 40 שנה, לא כל היהודים יוצאי

גולות בפאריס: מרהיב-עין

ומרהיב-עין, עם מוסיקה נהדרת של המוסיקאי אסטור פיאצולה. (צרפת).

טאנגוס

קבוצת פליטים ארגנ- טינים בפאריס מכינה הצגה על חייו של קארלוס גארדל, אליל הטאנגו. תוך כדי מעקב אחרי החזרות בודק הבימאי פרנאנדו סולאנאס, מבין המהפכנים הגדולים של הקולנוע הדרום-אמריקאי, את מצבם של הגולים, את עמדתם של הצאצאים, הדוחים את הנוסטאלגיה של ההורים, ואת היחס הדי-ערכי של ה- צרפתים לזרים החיים בתוכם. חזותי

